

P 13543

RUDAR

Celje - skladišče

D-Per
65/1989

COBISS o

OSREDNJA KNJ. CELJE

GLASILO KOLEKTIVA RUDARSKO-ELEKTROENERGETSKEGA KOMBINATA
FRANC LESKOŠEK-LUKA, TITOVO VELENJE

LETO XXIII

SREDA, 8. MAREC 1989

ŠTEVILKA 1

ZA OSMI MAREC - DAN ŽENSK

Milena Grobelnik

LJUBIM ŽENO

Ljubim ženo,
ljubim lilijin cvet,

njen poljub
in sveži smeh,

Ljubim njene misli,
mikavnost njeno,

njen dotik
in solzo njeno,

Ljubim svoj ideal,
svežost njeno,

parfum saghar
in globino njeno,

Ljubim občudovano
svojo ženo,

v sanjah in povsod
ljubim ženo.

NE LJUBI, ČE NIMAŠ RAD ...

Si kot uvela roža
in prazen list,
ni narcis,

si prazna pena,
skalna stena
in ponev bakrena,

nisi žgoči žar,
mrtve tvoje so oči,
jezik od sile si,

ne ljubi, če nimaš rad,

si napol mrlič,
si brez dišave,
reši se težave.

TI SI MOJA LIMONA ...

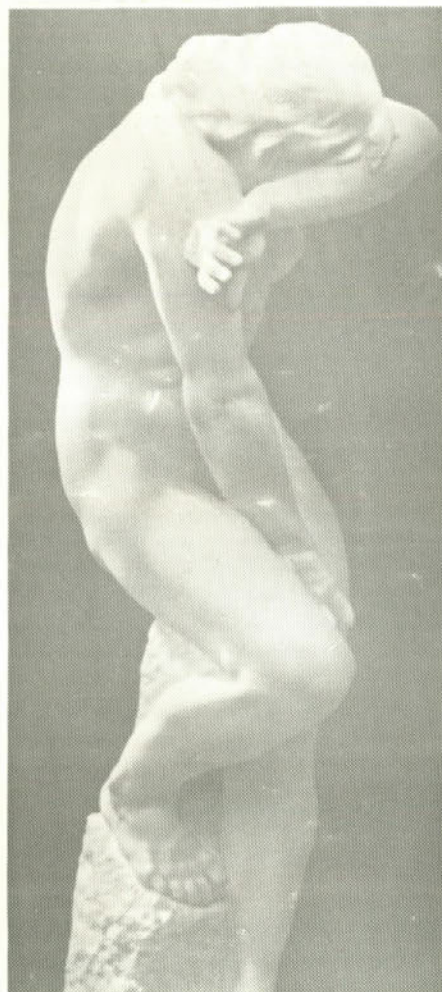
Ti si moja živo rumena,
kisla,
čudovita
ošabnost skrita,

ti si grizljaj,
dolgočasna,
v misli skrita,
zvita,

mehka, občutljiva,
stisnjena
v obup - LIMONA,

s sladkorjem,
nežna slast,
prezir,

VITAMINA C
aroma.

Augustinčić: Brionski akt

Materam in ženam delavcev in vsem delavkam
v sestavljeni organizaciji REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje

ISKRENO ČESTITAMO ZA DAN ŽENSK - 8. MAREC

Družbenopolitične organizacije in samoupravni organi sestavljene organizacije

Josip Bačić-Savski

HOTENJE IN SPOMINČICE

Visoka siva skala nad globokim jezerom.
Na sprehodu mehke jutranje meglice,
prvi sončni žarki, cvetovi spominčic
in Hotenje.

Ko pade prva vejica spominčic z visoke
skale v globoko, modro jezero,
magična lepota dogodka osolzi oči.

Prva vejica za tebe, vlačugo po
krivici med divjaki.
Druga za tebe, pošteno, kdove
kolikokrat

pretepeno.
Tretja za tebe, ki si jim pokazala
drugi konec palice.

Četrta za tebe, ki si bila slaba
stran ...

Peta, ne: celi šopek za vse matere
in dekleta, za vse dobre babice,
predobre

starke, in vse ljubice tega
nepravičnega sveta!

In jezero se je napojilo s čarobno
svetlobo.

- Slikar! Ali si zajel dogodek?
vpraša Hotenje.

- Vsekakor! Že rišem lepoto dogodka
s spominčicami.

- - -

Iz zbirke literarnih del Naj pesem pove,
Izdane oktobra lani, ob desetem
republiškem srečanju pesnikov in
pisateljev, pripadnikov drugih narodov in
narodnosti, ki živijo v Sloveniji!

A HTJELI SMO SAMO DA SE POIGRAMO

Bila je nedelja kada smo se sreli
kako nam je bilo kad se sjetim samo
desilo se eto mada nismo znali,
a htjeli smo samo da se poigramo.

Htjeli smo igrom izmijeniti svijet
zaustaviti vrijeme, izbrisali sve
nismo bili svjesni koliko je istine
u naivnoj igri, sada kasno je ...

Htjeli smo maštom izbrisali javu
ostvariti naše sulude snove
voljeli smo oboje kamenje i travu
al smo kasno shvatili da se naša igra
kratko ljubav zove ...

Sad nemamo jedno drugom što da damo
nikad više neće biti kao prije
a htjeli smo samo da se poigramo
igrom koja nikad to ni bila nije ...

Jelena Indihar

NEPOZNATOJ

Kad sam u
otkucajima časovnika
Otkrio njenu riječ,
Ona je bila daleko
Kao vrijeme.

Milan Aničić

PORTRETA

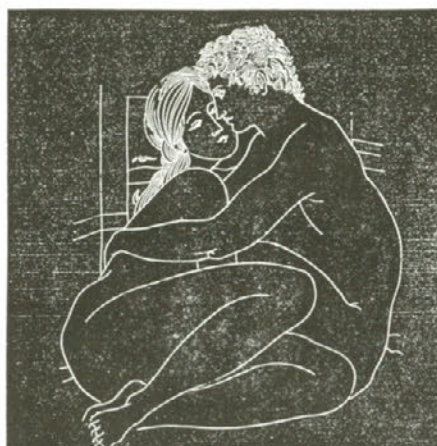
TATJANA KNEZ, delavka Sipaka

V naših stikih s soljudmi je vedno kanček negotovosti

Sede pri mizi čakam nanjo. Skozi
okensko šipo opazujem dan, ki se rojeva.
Slišim jo, kako s prijaznim "Na svidenje!"
odzdravi sodelavcu. In potem prisede.

Bled nasmešek, ki mi ga namenji, se
mi zdi kot odblesk njenega notranjega
vznemirjenja. Videti je, kot da se vse
v njej krčevito upira temu, da mora go-
voriti o sebi.

Med poslušanjem je opazujem. Drža
njenege telesa je rahlo odvrnjena od
mize, obraz ji napol zakrivajo do ramen

Obrezana naslovna stran izdane zbirke literarnih
del oktobra lani, ob desetem republiškem sreča-
nju pesnikov in pisateljev, pripadnikov drugih na-
rodov in narodnosti, ki živijo v Sloveniji.

segajoči lasje, prsti njenih rok nemir-
no poplesujejo po robu mize.

Govori počasi, premišljeno, besede
prebira, niza eno za eno, kot bi se
bala, da bi ji skozi stavke morda ušel
kakšen drobec tistega, kar skrbno varu-
je, nekeje globoko v sebi, pred zvedavo-
stjo, radovednostjo soljudi.

Tatjana je vse tiste trenutke in
ljudi, ki so ji najbolj ostali v spominu,
shranila čisto zase. Poseben gaj ima
zanje; zavarovan, zaščiten. In čeprav

niso več del vsakdanje stvarnosti, ži-
vijo z njo in v njej, in to v lepih,
toplih barvah. Pustili so ji znamenje
pod kožo, ki ga čuti, kamorkoli že
gre. In zdi se ji, da bi jih znakazila,
če bi govorila o njih.

Neizmerna nežnost in občutljivost
se zrcalita v njenih besedah, in spret-
no prikrita strah in dvom.

Čisto narahlo omeni strah in dvom,
ki jo obideta pred vsako neznano stvar-
jo in tudi pred ljudmi. Poslušam zven
njenege zamolklega glasu, ki pa se
obarva svetleje, ko se v besedah dotak-
ne svoje mame.

Tatjanina nagnjenost do umetnosti
je mamina dediščina. Zakaj že od
otročstva je mama Tatjani na nevsiljiv
način kazala svojo ljubezen do umetnos-
ti in jo potem čisto prikrito preli-
vala tudi vanjo. In tako je Tatjana -
resda drugače kot njena mama, ki za
svoje osebno zadovoljstvo riše in igra -
vzljubila svinčnik in papir za pisanje.

S pisanjem se je spogledovala že
kot osnovnošolka, prve večje korake v
svet literarnega snovanja pa je naredila
v srednji šoli, ko je postala članica
Koroškega literarnega kluba.

Pod mentorjevim budnim očesom je
zlagoma zorelo njeno literarno ustvarja-
nje. In spomini na ta čas so pustili v
njej večno sled.

Tako globoka in trajna je sled nje-
nih srednješolskih spominov, da jih je
začela prelivati s črkami na papir.

Svetli in lepi morajo biti ti njeni
spomini. Saj Tatjana najraje in najpo-
gosteje piše ravno o prisojnih straneh
življenja. Tistih temnih in senčnih ne
mara in jih skuša čimprej zakopati in
pozabiti. Najbrž zato le bežno omeni
svojo zaposlitev pri velenjskem zdrav-
stvenem centru. Najbrž zato zanjo ne
najde dovolj velikega znaka za slabo;
znamenja, s katerim bi ponazorila vse
tiste črne trenutke, ki jih je preživ-
ljala ob bacili.

Prvi občutek, ki jo je obšel, ko se
je zaposlila v Sipaku, je bilo neizmer-
no olajšanje; zdelo se ji je, kot da
ji je nekaj ponovno dopustilo zadihati
s polnimi pljuči.

Skorajda sramežljivo pove, da ima

RUDAR - INFORMATOR, glasilo kolektiva sestavljene organizacije REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje

Za izdajanje glasila skrbi uredniški odbor. Odbor sestavljata:

a) delegacija samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij: Peter Rezman (RLV - J. mehanizacija) - namestnik Ivan Krejan (RLV - J. mehanizacija), Jože Kotnik (RLV - J. Pesje) - namestnik Polde Rober (RLV - J. Skale), TE Šoštari Zinka Moškon (namestnica Jelka Kosar), ESO - Alojz Iršič (namestnica Nada Fedran), SIPAK - Tatjana Knez (namestnik Roman Rebernik), APS - Franc Krajnc (namestnik Branko Sobočan), Tiskarna - Marija Boruta, Družbeni standard - Jože Mirtič (namestnica Dragica Pohar), Zavarovanje - Franc Špegel (namestnik Anton Krajnc), DSSS SOZD REK - Peter Klemenšek (namestnica Tanja Goljar);

b) delegacija delavcev in njihovih stalnih sodelavcev pri glasilu: Konstantin Kuzmin (KPO SOZD REK - odgovorni urednik), Rafael Batič (DSSS SOZD REK - glavni in tehnični urednik), Diana Janežič (DSSS SOZD REK - novinarka reporterka), Draga Lipuš (DSSS SOZD REK - novinarka lektorica), Suzana Zupan (DSSS SOZD REK - tajnica in stavka glasila), Irena Seme - Tirnanič (referentka za informiranje v TE Šoštari) ter predstavnik OK SZDL Velenje Ljubisa Savovič.

Predsednik uredniškega odbora: Jože Kotnik • Naslov uredništva: Titovo Velenje - Rudarska 6 (II. nadstropje, soba 23 - tele-
fon 855 231, interno 260)

Tiska DO Tiskarna REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje (Titovo Velenje - Štrbenkova 6, telefon 855 221, interno 301)
• Glasilo prejemajo vsi člani kolektiva brezplačno • Izhaja po potrebi • Naklada 6 500 izvodov

rada življenje, ki ga živi sedaj. Strah pred ljudmi, s katerimi živi in dela v Sipaku, je ublažila drugačnost njihovih odnosov do nje, kot jih je bila prej vajena od ljudi. Še vedno pa kot mora visi nad njo strah, da kakšne naloge ne bi zmogla opraviti dovolj dobro ali da bi koga prizadela. Zato je v stikih z ljudmi pogosto negotova, skorajda plašna. Vendar pa skuša svojo plašnost in občutljivost prebroditi s smehom, da tako dobi stvari in ljudje svetlejši odsev.

Prepričana je, da smeh in duhovitost rešujeta vse probleme.

Zadnje čase tudi knjige, ki jih vzame v roke, - in vzame jih nemalo, saj že od otroštva veliko bere - morajo imeti vsebino, obarvano z duhovitostjo, lahkotnostjo in sproščenostjo.

Sploh je videti, kot da je njeno življenje zaplulo v zaliv, poln sonca, vrveža, prijazne gneče in neogroženega gibanja; skratka vsega, kar jo varuje pred črnimi mislimi in blaži njen strah in dvome.

Tatjana Hudomalj

Dragica Kotnik: "Nisem zagovornica ideje, da bi bili vsi enaki - v revščini."

DRAGICA KOTNIK

- članica poslovodnega odbora našega rudnika in vodja gospodarskega sektorja njegovih skupnih služb -

O ZAKROŽEVANJU POSLOVNEGA LETA RUDNIKA, O PRIPADNOSTI DELAVCEV SVOJEMU DELOVNEMU KOLEKTIVU, O DNEVU ŽENSK ...

Z Dragico Kotnik sva se sestali predvsem zato, da bi mi povedala kaj več o končnih rezultatih poslovanja RLV v poslovnem letu 1988; ne z navedenjem suhoparnih števil in statističnih kazalcev, temveč z razložitvijo svojih mnenj o vsem tem.

In ker Dragica ni povprečna ženska, - tako mi je med najinim pogovorom rekla o sebi tudi sama -, poleg tega pa se vsa razdaja svojim delovnim obveznostim, se je najin pogovor mimogrede zasukal še drugam; k vprašanjem pripadnosti delavcev svojemu delovnemu kolektivu pri nas sploh pa k pomenu dneva žensk in še k drugim stvarim.

A kot že rečeno, sva najin pogovor začeli z Dragičino oceno poslovanja RLV v letu 1988.

OGLASA

Prodaj glasbeni stolp HITACHI z dvema 50-watnima zvočnikoma in omarico. INFORMACIJE: vsak delovni dan dopoldne prek telefona (063) 853-312, interna številka 1461, in vsak popoldan prek telefona (063) 853-079.

Prodaj videokorder ORION VHS - 412 RC. INFORMACIJE: vsak delovni dan dopoldne prek telefona (063) 853-312, interna številka 1461.

sprejemanje delovnih načrtov za leto 1989; to je tako, da so rudniški poslovodni delavci najprej sodelovali na pripravljalnih sestankih za vodje samoupravnih delovnih skupin in potem - po izvedbi razprav po samoupravnih delovnih skupinah - še na sejah delavskih svetov.

In tudi o teh aktivnostih je Dragica povedala nekaj za naše glasilo, in sicer tole:

"Razprave o rezultatih našega lanskega poslovanja smo letos usmerili na tista področja, na katerih lani nismo bili najuspešnejši. Ne želimo namreč ponavljati starih napak, ampak povečati produktivnost in se sploh bolj varčno in premišljeno obnašati.

Z racionalizacijo dela v proizvodnji lahko sprostimo precej delavcev in jih usmerimo v opravljanje tistih del, ki jih sedaj za nas opravljajo organizacije izven našega kombinata. Seveda pa mora biti ta racionalizacija osredotočena na tista dela, ki jih obvladamo; s katerimi bomo konkurenčni, ki jih bomo opravili ceneje, kot bi jih kdo drug za nas.

Sicer pa vsaka poslovna odločitev povzroči v proizvodnji strošek - pa naj gre za odločitev o nabavi drobnega inventarja, transportnega traku ali sekcije jamskega podporja, kajti vsak strošek v RLV vpliva na ceno premoga. In zato naj bi se vsak naš delavec obnašal čim bolj racionalno; ali še boljše: vsak naj bi se pri svojem vsakdanjem delu odločal tako, kot se odloča doma."

Govorili sva tudi o zadolževanju, in Dragica je dejala, da v RLV tudi v boljših gospodarskih razmerah od sedanjih ne bi mogli poslovati povsem brez kratkoročnih kreditov.

"Rudniški delavski svet," je o tem pripovedovala, "je letos konec januarja sprejel sklep za povečanje limita kratkoročnega zadolževanja RLV na 160 milijard dinarjev, in sicer zato, ker je naša zadolženost že v dveh mesecih narasla na okoli 140 milijard dinarjev, gibanje cen pa je nepredvidljivo.

A tudi pri najemanju in odplačevanju kreditov se moramo obnašati racionalno. Ni vseeno, kdaj najamemo kredit in kdaj ga vrnemo, saj je revalorizacijska mera za kratkoročne kredite 0,5 odstotka na dan in je zato znaten prispevek k racionalizaciji poslovanja, če nam uspe kredit odplačati čimprej, recimo že v petek in ne šele v ponedeljek."

Tudi nadalje sva se še pogovarjali o poslovanju - modrosti in sposobnosti za krmarjenje podjetja k uspehu in k zadovoljstvu delavcev v njem.

Dragica je ves čas uporabljala izraz podjetje. Zakaj, pa povedo tele njene besede:

"Zame je RLV eno podjetje in za delavca v njem ne sme biti važno, v kateri njegovi organizacijski enoti dela, temveč kako dobro opravlja svoje delo in kakšen uspeh dosega celotno podjetje.

Vsak delavec mora po svojih sposobnostih prispevati k dobremu poslovanju podjetja.

Bodočnost vsakega delovnega kolektiva so delavci, ki živijo z njim in izrabljajo zanj svoje znanje in energijo.

V RLV je enota končnega 'proizvoda' tona premoga, in če kdorkoli v proizvodni verigi zataji, je ta tona predraga, poslovni rezultat podjetja pa slabši.

O lanskem poslovanju RLV je Dragica povedala:

"Poslovno leto 1988 v RLV zaokrožujemo z izgubo čez 18 milijard dinarjev, ki pa smo jo pokrili. Zato smo kljub izgubi s poslovnim rezultatom zadovoljni.

Leto 1988 tako končujemo boljše kot leto prej. To nam je omogočilo predvsem preseganje načrtovanih količin proizvodnje in letni prihranek pri materialnih stroških okrog 22 milijard dinarjev. Brez tega prihranka bi bila izguba večja in bi jo težko pokrili.

Viri pokrivanja so bili rezervni skladi energetskih temeljnih organizacij RLV (5 milijard dinarjev), temeljnih organizacij RLV Jamske gradnje in HTZ (365 milijonov dinarjev), TE Šoštanj (1,5 milijarde dinarjev), drugih delovnih organizacij v našem kombinatu (98 milijonov dinarjev) in interne banke elektrogospodarstva in premogovništva Slovenije (11,5 milijarde dinarjev).

V nekaterih temeljnih organizacijah RLV imajo ostanek čistega dohodka, druge ne, v celem RLV pa smo oblikovali tudi 10 milijard dinarjev stanovanjskega sklada; to je toliko, kolikor je po družbenem dogovoru tudi največji dovoljeni znesek.

S temi sredstvi bomo spomladi lahko gradili naprej stanovanjski blok ob Aškerčevi cesti (kot del nadomestila za staro stanovanjsko naselje 'Provizoriji') in razdelili stanovanjske kredite po kriterijih razpisa.

Ustvarjeni skupni prihodek je bil zelo mali, in to predvsem zaradi dovoljene rasti cen premoga in električne energije le za 137-odstotkov v 14 mesecih. Zato smo skupni prihodek v RLV razdelili tako, da smo kot delovna organizacija v celoti dosegli kar najboljši rezultat in da v leto 1989 ne prenašamo obveznosti iz preteklega leta."

V tednu, v katerem sva se z Dragico pogovarjali, in še dva dni naslednjega tedna so v delavskih svetih v RLV končevali sprejemanje zaključnih, sklepnih računov za leto 1988. Vso razpravo o rezultatih lanskega poslovanja pa so v RLV izvedli podobno kot lani decembra

Hudo mi je, ko poslušam ideje o lažni solidarnosti - za vsako ceno, ko se včasih 'moramo' obnašati kot socialna služba, ko poslušam razmišljanja, katerih uresničenje bi nam res že jutri omogočilo dokaj lagodno življenje, a dolgoročno bi družba zaradi njega nazadovala.

Nisem zagovornica ideje, da bi bili vsi enaki - v revščini.

Najbolj pa me boli, da delavec, ki mu njegovo podjetje omogoča - upam si trditi - nadpovprečen življenjski standard - to je preživljanje njega in njegove družine - naokoli kritizira svoje podjetje, namesto da bi na nepravilnosti v njem opozoril znotraj njega," je Dragica naredila o tem zapik, potem pa v mirnejšem tonu in bolj optimistično dodala, da v RLV pri večini delavcev vendarle že opaža naprednejše mišljenje; da večini rudniških delavcev ni več vseeno, kaj bo z njihovim podjetjem, da se veselijo njegovih in svojih uspehov in jih potrejo slabi poslovni rezultati rudnika.

Dragica je optimist tudi glede tega, da v RLV že tretje poslovno leto končujejo brez denarne pomoči družbe, in je tudi prepričana, da tega vira za pokrivanje izgub pri poslovanju ne bodo potrebovali nikoli več.

V uvodu sem že omenila, da Dragica ni povprečna ženska. Tako je tudi sama rekla o sebi, ko sem jo vprašala, kaj ji pomeni 8. marec, potlej pa o tem dnevu dejala še tole:

"Dan žena ali žensk je zame materinski dan in zato mislim, da so žene in matere ta dan najbolj vesele, če se možje v njem posvetijo njim in družini.

Skupno kosilo in pogovor doma sta gotovo primerna oblika praznovanja 8. marca; seveda pa je še lepše, če je takšen 8. marec še kdaj v letu.

V naši družbi je potrebno, da sta zaposlena oba zakonca, zato pa je med njima nujno tudi sodelovanje in razdelitev družinskih obveznosti.

Kdo sploh pa pravi, da bi morala biti gospodinja vedno le ženska!?

Poznam mnoge moške, ki jim gre kuhanje in pospravljanje doma prav dobro od rok. In porodniški dopust - za to, da bi bil daljši - mimogrede: beseda dopust je za to plačano odsotnost od dela zelo neustrezna - so se potegovali tudi moški ter potem nekateri uveljavili pravico, da ga delno kot očetje izkoristijo sami.

Da smo ženske, ki smo vpete v redno delovno razmerje, ki se ne začne ob šestih zjutraj in konča ob dveh popoldne, bolj obremenjene kot moški, ker si moramo tudi družinsko življenje primerno urediti, pa je že znana stvar."

In kako imajo družinsko življenje urejeno pri Kotnikovih?

V svoje družinsko življenje - zlasti v varstvo otrok, dveh sinov, od katerih je mlajši star 7, starejši pa 13 let - Dragica zelo vključuje svoja starša.

V šali je dejala, da njen oče, Karel Šilih, ki je že deset let upokojen, prej pa je vseskozi delal po jamah RLV, še vedno posredno dela za RLV, kadar mora popaziti na vnuka, medtem ko hčer tudi popoldne kličejo delovne obveznosti.

Tudi Dragičin mož Ivan ali Ivč, kot ga kličejo prijatelji in ga kot znanega alpinista himalajca poznajo tudi mnogi drugi, se je v zadnjih letih bolj navezal na družino. Zaradi zdravstvenih vzrokov je namreč moral alpinizem nekoliko opustiti, zato pa sedaj, ko vrši dolžnosti predstojnika velenjske srednje šole rudarske usmeritve, večkrat tudi po delovnih obveznostih sodeluje z ženo.

Dragičini dnevi so torej pestri, zapolnjeni in sploh niso razdeljeni na čas, ko je na delu, in na čas, ko je doma, saj je dejala:

"Med delovnim časom ne utegnem razmišljati, kaj bom popoldne delala doma, velikokrat pa razmišljam, kaj moram popoldne še narediti, da bom prihodnji dan izpolnila svoje delovne naloge in bo tako lahko delo napredovalo."

Dragica seveda ne pričakuje, da bi bili tako zaposleni vsi delavci. Vendar pa tudi težko razume, da lahko človek po izteku rednega delovnega časa kar pozabi na vse delovne obveznosti.

S temile besedami pa je najin pogovor zaokrožila:

"12 let sem zaposlena v RLV in v tem času sem z njim doživljala vzpone in padce.

Vidim, da se sedaj spet pobiramo, čeprav počasi. Če smo se še lani, denimo, spraševali, ali se spleča delati ali ne, lahko letos z gotovostjo trdimo, da se; če že ne zaradi drugega, pa zaradi tistih 10 milijard dinarjev stanovanjskega sklada, kolikor smo ga oblikovali ob sklepu poslovnega leta, da bomo lahko dogradili 47 novih stanovanj za naše delavce in njihove družine.

Tako bomo imeli 47 več zadovoljnih delavcev in to njihovo

Proizvodnja premoga v našem rudniku v februarju

(V primerjavi s proizvodnimi nalogami iz osnovnega, letnega načrta in proizvodnimi nalogami iz mesečnega načrta!)

Jama Preloge	143 530 ton	(127,55 %, 110,58 %)
Jama Pesje	86 720 ton	(83,87 %, 112,62 %)
Jama Škale	95 120 ton	(143,84 %, 110,86 %)
Priprave	19 770 ton	(85,58 %, 89,86 %)
Izobraževanje	45 160 ton	(80,50 %, 89,25 %)

RLV 390 300 ton (108,06 %, 106,87 %)

Delovnih dni smo imeli v februarju 22.

Proizvodni načrt za marec

(V oklepajih so navedene proizvodne naloge iz letnega načrta!)

Jama Preloge	136 800 ton	(119 760)
	5 700 t/dan	(4 990)
Jama Pesje	120 000 ton	(163 200)
	5 000 t/dan	(6 800)
Jama Škale	84 000 ton	(85 460)
	3 500 t/dan	(3 561)
Priprave	25 200 ton	(25 200)
	1 050 t/dan	(1 050)
Izobraževanje	58 800 ton	(59 500)
	2 450 t/dan	(2 479)

RLV 424 800 ton (453 120)
17 700 t/dan (18 880)

Za marec smo predvideli 24 delovnih dni - vključno z drugo soboto, 11. marcem, kot delovnim dnevom za solidarnost; prva sobota, 4. 3., pa je bila prosta in prosti bosta tudi preostali dve soboti.

- - -

V prvih dveh letošnjih mesecih smo v RLV odkopali 811 300 ton premoga in tako proizvodno nalogo za to obdobje iz letnega načrta izpolnili 107,17-odstotno.

Proizvodni sektor DSSS RLV,
služba za tehnične plane in analize

zadovoljstvo se bo gotovo pokazalo tudi pri njihovem vsakdanjem delu."

ŠE NEKAJ KAZALCEV POSLOVANJA NAŠEGA RUDNIKA V LETU 1988

Lani so rudarji v RLV odkopali 4 milijarde 737 tisoč ton lignita, kar je 100,79 odstotka načrtovanega odkopa.

Za elektroenergetske potrebe so oddali blizu 4 milijone 212 tisoč ton premoga, dobrih 538 tisoč ton pa industriji in široki potrošnji.

V letu 1988 so v RLV ustvarili okrog 298 milijard dinarjev celotnega prihodka, kar je za slabih 156 % več kot v letu 1987 in čez 98 % načrtovanega (z rebalansom) za leto 1988. Načrtovali pa so celotni prihodek na osnovi 95-odstotne ciljne inflacije, medtem ko je bila stvarna neprimerno večja, saj je od decembra 1987 do decembra 1988 dosegla stopnjo kar 251 odstotkov.

Skupnega prihodka so lani v RLV imeli blizu 247 milijard dinarjev, kar je za 169,7 % več kot leto prej ali okrog 96 % načrtovanega.

Porabljen sredstva so lani v RLV znašala čez 138 milijard dinarjev ali za okrog 155 % več kot leta 1987 in 107 % načrtovanih. Dohodka pa so ustvarili okrog 160 milijard dinarjev

ali slabih 92 % načrtovanega.

Čistega dohodka so imeli blizu 113 milijard dinarjev; to pa je okrog 93 % načrtovanega.

Za bruto osebne dohodka so porabili slabih 116 milijard dinarjev, dobrih 5 milijard dinarjev pa za rezervni sklad in - kot je že bilo omenjeno - 10 milijard dinarjev za stanovanjski del sklada skupne porabe.

Tako je izguba, ki so jo potem pokrili, znašala okrog 18,5 milijarde dinarjev.

Zaposlenih delavcev je konec leta 1988 bilo v RLV 5 348, kar je za 1,6 % ali 87 delavcev manj kot konec leta 1987.

Se to!

Lani so v RLV imeli 266 delovnih dni ali 4 delovne dni manj kot leto prej. Pa tudi število nadur so zmanjšali (za 15,3 %) in zgubljenih delovnih ur zaradi bolniških dopustov (za 11 %), število ur plačanih dopustov pa je bilo zaradi spremenjenega načina obračunavanja dopustov večje za 12,1 %.

Diana Janežič

16. srečanje racionalizatorjev iz OZD našega kombinata

STAGNACIJA V INOVACIJSKI DEJAVNOSTI NAŠEGA KOMBINATA?

V petek zvečer, 17. februarja, so se v restavraciji Jezero na svojem letnem srečanju zbrali racionalizatorji iz našega kombinata. Kar nekaj čez sto jih je prišlo na to srečanje; poleg njih pa so prišli tudi poslovalni delavci iz domala vseh delov našega kombinata.

Uvodoma je na srečanju spregovoril Franc Pečovnik, referent za uveljavljanje in razvoj množične inovacijske dejavnosti v našem kombinatu, nato pa je bilo na vrsti predavanje diplomiranega patentnega inženirja Marjana Ferša o pravni zaščiti inovacij, temu predavanju pa je sledilo slovesno podeljevanje tradicionalnih diplom našega kombinata za inovacije; vendar na tem srečanju letos zaradi velikega števila upravičencev do njih le podeljevanje zlatih diplom, srebrne in bronaste diplome pa bodo podelili upravičencem do njih v njihovih delovnih organizacijah oziroma delovnih skupnostih.

Po podelitvi diplom so našim racionalizatorjem spregovorili nekaj spodbudnih besed še predsednik poslovnega odbora našega kombinata Rafko Berločnik in predsednik KPO RLV Franc Avberšek ter sekretar občinskega sindikalnega sveta Velenje Roman Jurič.

Kaj je na srečanju povedal Franc Pečovnik?

Čisti dohodek od uporabe inovacij v združenih organizacijah v naš kombinat je v letu 1988 znašal približno toliko kot v letu 1987; to je nekaj manj kot 930 milijonov dinarjev. V načrtu inovacijske dejavnosti našega kombinata za letos pa smo predvideli 5 milijard 13 milijonov dinarjev čistega inovacijskega dohodka.

Neglede na vse, kar se bo v prihodnjih napornih letih za našo družbo dogajalo, za racionalizatorje v njej vsekakor dela ne bo zmanjkalo. Prav racionalizatorji lahko s svojim ustvarjalnim delom veliko pripomorejo k čim prejšnji rešitvi naše družbe iz kriznih razmer.

V energetske gospodarstvu - torej tudi v našem kombinatu, v katerem je doslej inovacijsko delo prispevalo predvsem k izpopol-

Marjan FERŠ pri predavanju na srečanju naših racionalizatorjev

njevanju tehnologije in proizvodnje v njem - bomo v bodoče inovacijska prizadevanja bolj usmerjali tudi v iskanje možnosti za uvedbo proizvodnje novih izdelkov. Takšno usmeritev inovacijske dejavnosti v našem kombinatu podpirajo tudi poslovalni delavci v njem.

Posodobiti nameravamo tudi evidentiranje in obravnavanje inovacijskih predlogov in si z računalniško opremo omogočiti boljše vključevanje v tržišče inovacij kakor tudi dostop do mednarodne evidence o njih.

K boljšemu, plodnejšemu inovacijskemu delu ne bo nič pripomoglo tarnanje o napakah, ki jih delamo v naši družbi.

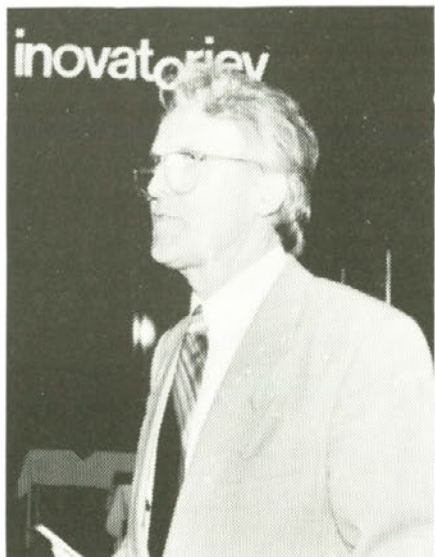
Za našo 'lepšo prihodnost' se moramo lotiti ustvarjalnega dela; za delo so potrebne izkušnje in znanje - pa zdravi, človeški odnos mora prevladati med nami."

Iz predavanja Marjana Ferša

Vse, kar človek ustvari, si zamisli, oblikuje, imenujemo intelektualna lastnina. Tako k intelektualni lastnini spadajo znanstvena odkritja, izumi, tehnične in tehnološke izboljšave, modeli in vzorci, KNOW HOW (način uporabe izuma), umetniška in znanstvena dela.

NAPREJ PRIHODNJIČ!

Draga Lipuš

Franc Pečovnik: "Za delo so potrebne izkušnje in znanje."

Za mir in sožitje na Kosovu

Izjava Jožeta Kožarja, predsednika predsedstva sindikalne konference našega rudnika, v imenu slovenskih rudarjev in Zveze sindikatov Slovenije na zborovanju 27. 2. 1989 v Cankarjevem domu v Ljubljani - Za mir in sožitje na Kosovu

Slovenski rudarji in vse članstvo slovenske sindikalne zveze že osem dni zaskrbljenostjo spremljamo življenjsko dramo na Kosovu, ki se čedalje bolj poglablja.

Danes, na tem mestu, izražamo ogorčenost nad dosedanjim prepočasnim in človeško nesprejemljivim ravnanjem najvišjih političnih in državnih organov Jugoslavije, Srbije in Kosova, ker v teh težkih dneh niso našli načina, da bi ustrezno razrešili zahteve kosovskih rudarjev, kar je že pustilo hude posledice na njihovem zdravju in življenju.

Protest zaradi takšnih razmer in solidarnostno podporo rudarjem množično izražamo tako slovenski rudarji kot tudi drugi delavci.

V imenu republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije zahtevamo od vseh, ki imajo vpliv v naši družbi, - od političnih in državnih organov Jugoslavije, Srbije in Kosova - ; da takoj ukrepajo in razrešijo kosovsko in jugoslovansko tragedijo. Zato smo od Zveze sindikatov Jugoslavije tudi terjali, da takoj gredo njeni predstavniki med delavce na Kosovo, da zahtevajo razreševanje razmer, da pri tem sodelujejo s svojimi predlogi, da zahtevajo od vodstva državnih in političnih organizacij, še posebej od državnih in političnih organov Kosova in Srbije, da se odzovejo na zahteve rudarjev in v skupnem ustvarjalnem dialogu dosežejo izhod, saj je razgovor edino sredstvo, ki lahko prepreči nadaljnje konflikte in reši življenje rudarjev.

Slovenski rudarji odločno zahtevamo, preprečitev sleherne človeške žrtve med rudarji. Ena samo človeško življenje je vredno več kot vsak drug interes. Ostro nasprotujemo uvedbi izrednega stanja in represivnih ukrepov kot načina reševanja kosovskih stisk.

Najostreje obsojamo politiko, ki namesito krepitve sožitja in medsebojnega zaupanja ljudi na Kosovu in v Jugoslaviji podžiga nacionalno nestrpnost in v temelju ruši solidarnost ter s tem resno ogroža temelje avnojske Jugoslavije kot svobodne skupnosti narodov in narodnosti. Takšni politiki moramo danes reči dokončno in odločno ne; ne samo zato, da bi odpravili negotovost na Kosovu, temveč predvsem zato, da bi krepili in priznavali politično, ekonomsko in kulturno avtonomnost in enakopravnost vseh narodov in narodnosti, krepili Jugoslavijo kot svobodno pravno državo, krepili spoštovanje temeljnih človekovih pravic in njegovo dostojanstvo, razvoj demokracije in socializma v Jugoslaviji.

Posebej obsojamo vse tiste kosovske funkcionarje, ki niso sprevideali, da je ureditve zahteve po njihovem odstopu prvi pogoj za začetek dialoga s kosovskimi rudarji - našimi stanovskimi tovariši, in ki so s svojim hladnokrvnim in neprizadetim ravnanjem pahnili rudarje v življenjsko negotovost ter povzročili razmere, ki nimajo primere v povojni Jugoslaviji.

Velenjski rudarji smo danes dopoldan poslali svojim kosovskim stanovskim tovarišem in njihovim družinskim članom prvo pomoč in na tem mestu obljublamo, da bomo še naprej storili vse, da živi zapustijo jame starotrškega rudnika.

Srečno!

Poslano sporočilo 25. februarja 1989 iz našega rudnika

Predsedniku predsedstva
centralnega komiteja ZKJ
Stipetu Šušvarju!

Člani predsedstva konference osnovnih organizacij zveze komunistov v delovni organizaciji RLV smo danes zjutraj ocenili dogajanje na Kosovu, in to zlasti v luči dogodkov v starotrškem rudniku.

Pri tem smo uvodoma soglasno sprejeli oceno stanja razmer in možnosti izhoda iz sedanje krize na Kosovu, ki sta jo včeraj objavila centralni komitei ZK Slovenije in naše republiško predsedstvo.

Namreč, natanko v tem smislu smo včeraj zjutraj predstavniki samoupravnih organov, družbenopolitičnih organizacij in poslovodni odbor naše delovne organizacije pooblastili naš centralni komite za reševanje razmer na Kosovu.

Zato, tovariš Šušvar, pa ne moremo podpreti vašega včerajšnjega prispevka k reševanju položaja zlasti naših stanovskih tovarišev v rudniku Stari trg.

Priznamo sicer, da bi v nekoliko manj zaostrenih razmerah vaš prispevek dosegel svoj namen, namreč, da bi prispeval k umirjanju nedvomnega delovanja strasti.

Pri tem dogajanju pa niso pomembne strasti, ampak preprosto to, da v tem rudniku dobesedno umira nekaj sto rudarjev, ki so neglede na posledice izbrali tako pot samouničevanja, katerega vzroke bo skupaj z nami, komunisti v Rudniku lignita Velenje, obsodil ves demokratični svet. To pa pomeni, tovariš Šušvar, da bomo obsodili tudi politiko jugoslovanske zveze komunistov v tem konkretnem dogajanju.

Po naši oceni je faza še mogočega dogovarjanja o zahtevah starotrških rudarjev že zamujena in glede na njihovo odločenost, da gredo do konca, zato ni več možnosti za nadaljnje dogovarjanje, ampak le za uresničenje njihovih zahtev.

Pri tem najostreje nasprotujemo vsakemu ustvarjanju takšnih razmer, ki bi opravičevale sprožanje kakršnih koli oblik represije.

Vsaka represija v teh razmerah lahko po naši oceni njihovega stanja pomeni le odlog nujnih sprememb v politiki do Socialistične avtonomne pokrajine Kosovo; lahko pa pomeni tudi skrajno nevarnost za državljansko vojno, katere posledice bi z vsakega vidika bile katastrofalne za to Jugoslavijo in njene narode.

Zato vas nazadnje, tovariš Šušvar, prosimo, da z vsemi miroljubnimi, predvsem pa humanimi sredstvi zaustavite nadaljnjo agonijo starotrških rudarjev in tako odvrnete v zgodovini nove Jugoslavije najhujšo najhujšo nevarnost za njen obstoj.

Srečno!

V vednost poslano tudi centralnemu komiteju ZKS v Ljubljani!

Predsednik predsedstva konference osnovnih organizacij ZK RLV
BOJAN ŠKARJA

Faruk PIJUKOVIĆ, naš rudar - rešitelj treh človeških življenj ob prometni nesreči

Največja dolžnost človeka je, pomagati soljudem, ki so resnično potrebni pomoči. Žal pa marsikdaj na to dolžnost pozabimo, se ji izognemo.

Na srečo pa so še vedno tudi ljudje, ki so pripravljeni takoj priskočiti na pomoč sočloveku v težavah. Takšen človek je tudi petindvajsetletni Faruk Pijuković, zaposlen v jami Preloge našega rudnika.

"Res sem rešil tri človeška življenja, a

to moje dejanje se mi ne zdi nič posebnega, saj to bi storil vsak pošten človek," je v začetku najinega pogovora skromno povedal Faruk.

Le stežka je razpredal svoje misli, a ne zato, ker je bilo za njim delo pod zemljo v nočni izmeni, temveč zato, ker ni navašen govoriti o sebi; sploh pa ne za časopis.

Pomagati ljudem v nesreči, je zanj nekaj samoumevnega. Zato ni pričakoval ne posebne hvaležnosti ne pozornosti in časti v svojem delovnem in življenjskem okolju, ko je rešil tri človeška življenja.

Za njegovo humano dejanje v našem kombinatu niti izvedeli ne bi, če ne bi v skupne službe RLV prispelo pismo Milorada Perunčevića, v katerem se zahvaljuje Faruku, ker je njemu, njegovi ženi in hčerki rešil življenje.

Pa pogledajmo, kako se je vse skupaj zgodilo!

19. januarja popoldne sta se Faruk in njegov stric peljala iz smeri Kraljeva v Beograd. Mudilo se jima je, saj se je Faruk moral vrniti v Titovo Velenje in je zato hotel v Beogradu ujeti večerni vlak za Maribor. Vendar nekaj kilometrov pred Gornjim Milanovcem sta v desetermetrskem prepadu ob cesti zagledala avtomobil nemške registracije, prevržen na streho. In nič nista oklevala - Farukov stric se je odpeljal po zdravniško pomoč v Gornji Milanovac, Faruk pa je začel reševati nezavestne potnike - moškega, žensko in deklico - ukleščene v razbitine avtomobila!

Najprej je rešil deklico, jo odnesel iz prepada na rob ceste in tam ustavljal mimo-vozeče avtomobile, v upanju, da bo kdo izmed voznikov pripravljen odpeljati deklico v zdravstveni dom. A mu nihče ni ustavil! Zato se je vrnil še k ponesrečeni ženski in moškemu v prepad in enega za drugim rešil iz avtomobila in odnesel na rob ceste in tam pričakal miličnike in reševalce.

Miličniki so zapisali Farukove osebne podatke, potem pa sta se Faruk in njegov stric hitro odpeljala proti Beogradu in Faruk je še celo pravočasno prispel na vlak.

Perunčevići, ki jih je Faruk iztrgal smrti, so mu za požrtvovalno reševanje zelo hvaležni. Pisali in telefonirali so mu in vabijo ga v goste k sebi v Nemčijo, kjer živi, Faruk pa o teh izrazih njihove hvaležnosti pravi:

"Veseli sem, da so se mi Perunčevići oglašali. Tako vem, da so poštene ljudje. Rad bi jih spoznal, a za obisk pri njih se še nisem odločil."

Pa se bo odločil?
Prav bi bilo, da se bi; to bi bilo res lepo srečanje.

Faruk je prišel v naše mesto živeti pred desetimi leti in njegov prvi delovni kolektiv je bil Gorenje, delo, ki ga je opravljal v Gorenju, pa pravi - težaško. A prepustimo besedo o tem kar njemu!

"V Gorenju sem opravljal težaška dela v obratu pralno-pomivalne tehnike.

Vsak dan sem preložil približno šest ton materiala. Vendar pri delu nisem nikdar popustil, saj sem bil voljan delati in močan," je preprosto opisal štiri leta svojega dela med delavci v Gorenju.

Od leta 1983 pa je Faruk rudar. Sedaj še polkvalificirani, a dolgo ne bo več. Letos bo končal šolanje za kvalificiranega kopača.

Faruk si je kmalu ustvaril tudi družino. Za ženo je vzel svojo prijateljico iz otroštva in sedaj imata dva sina - triletnega Jasmina in enoletnega Adnana.

"Sedaj je moja družina srečna, a ni še dolgo, ko ni bila," je o svojih najbližjih dejal Faruk in potlej o njihovem življenju povedal še tole:

"Nikar me ne vprašajte, kje vse v Titovem Velenju in njegovi okolici smo stanovali, preden nismo dobili svojega stanovanja!

Rajši me vprašajte, kje nismo stanovali! Selili smo se iz ene podnajemniške sobe v drugo in šele naša deseta - jubilejna selitev je bila selitev v dvosobno družbeno stanovanje.

Res je naše sedanje stanovanje zelo vlažno, a vsaj podnajemniki nismo več. Sicer pa nameravajo hišo, v kateri sedaj stanujemo, porušiti in nam potem dodeliti pravo, boljše stanovanje. Tako bomo v Titovem Velenju res dobili svoj dom in bomo lahko srečni. Saj sami ne bomo, ker tukaj živi tudi ena od mojih treh sester, brat, ki služi vojaščino v Mariboru, pa tudi namerava živeti v Sloveniji.

V Titovem Velenju imam tudi že veliko prijateljev," je poudaril Faruk in ob tem dejal tudi, da na svoj rojstni kraj kljub temu ne misli pozabiti. To je na Pljevlja v Črni gori in svoje sorodnike, ki tam živijo. Vrnil tjakaj pa se bo jda ne bo, ker je tam - je dejal - življenje zelo težko.

Pripravila Draga Lipuš

ODŠLI SO V POKOJ

Jože KOREN,
upokojen 16. januarja

Rojen je bil 31. marca 1939 v Šentilju pri Velenju. Poročen z Ivanko, rojeno Pustinek.

Od 10. decembra 1962 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami zahod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo in transport ter leta 1977 v Jamski transport, kjer je delal do upokojitve. Leta 1976 je opravil izpit za kvalificiranega transportnega delavca.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Rudi SKORNŠEK,
upokojen 22. januarja

Rojen je bil 9. marca 1934 na Velikem vrhu pri Šmartnem ob Paki.

Od 2. marca 1964 je neprekinjeno delal v združenih organizacijah na naš kombinat. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v EFE,

leta 1986 pa je bil premeščen v RLV - Zračenje, kjer je delal do upokojitve. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Angela GRATEJ,
upokojena 31. januarja

Rojena je bila 17. aprila 1939 v Velenju.

Mati dveh otrok: leta 1963 rojene Brigite in leta 1979 rojenega Vlada.

Od 1. marca 1961 je neprekinjeno delala pri združenih organizacijah v naš kombinat. Zaposlila se je kot nekvalificirana delavka v EFE, leta 1986 pa je bila premeščena v ESO, kjer je delala do upokojitve. Leta 1975 je opravila izpit za polkvalificirano delavko pri proizvodnji elektrofilterjskih gradbenih elementov. Sodelovala je tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajena in dobitnica diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Vekoslava REDNAK,
upokojena 20. februarja

Rojena je bila 7. februarja 1938 v Zidanem mostu.

Mati enega otroka: leta 1959 rojene Mirjane.

Od 21. avgusta 1976 je neprekinjeno delala kot kvalificirana kuharica v delovni skupnosti Družbeni standard, prej pa že v obdobju 1958-1959.

Pavlina KODRUN,
upokojena 21. februarja

Rojena je bila 16. decembra 1933 v Cirkovcah pri Velenju.

Mati dveh otrok: leta 1956 rojenega Vlada in leta 1964 rojenega Zvoneta.

Od 8. aprila 1974 je neprekinjeno delala pri združenih organizacijah v naš kombinat. Zaposlila se je kot čistilka v zunanjem obratu RLV, decembra 1974 pa je bila premeščena v Plastiko in zaščitna sredstva, sedaj Sipak, kjer je delala vse do upokojitve.

Anton BOBIČANEC,
upokojen 2. marca

Rojen je bil 17. maja 1940 v Miklavcu pri Čakovcu. Poročen z Anico, rojeno Kralj.

Od leta 1969 je delal v Jamah RLV. Zaposlil se je kot polkvalificirani kopač, leta 1971 pa je opravil izpit za kvalificiranega kopača. Precej je delal tudi udarniško.

Zorislav BEŠKOVNIK,
upokojen 3. marca

Rojen je bil 14. junija 1935 v Hudinji. Poročen z Olgo, rojeno Macuh. Od 11. aprila 1966 je neprekinjeno delal v RLV, prej pa že v obdobju 1960-1965.

Leta 1966 se je zaposlil kot kvalifici-

rani kopač v Jami vzhod. Leta 1971 je bil premeščen v Jamo zahod, novembra leta 1974 najprej v Steber 8 in kmalu zatem v Jamo Škale, decembra 1974 nazaj v Steber 8, septembra 1980 v Jamo Preloge in novembra 1980 v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Sakib MUJAČEVIĆ,
upokojen 4. marca

Rojen je bil 6. maja 1939 v Podrašju pri Srebreniku v BiH. Poročen z Hano, rojeno Fazlović.

Od 26. oktobra 1974 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1977 je bil premeščen v Steber 8, aprila 1979 v Jamo Preloge in septembra 1979 v Jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Alojz NOVAK,
upokojen 9. marca

Rojen je bil 26. marca 1941 v Kavčah pri Velenju. Poročen s Stanislavo, rojeno Ušen.

Pri združenih organizacijah v naš kombinat je s prekinjivjo zaradi služenja vojaščine delal kot kvalificirani delavec kovinske stroke že od 9. septembra 1958; pred služenjem vojaščine v ESO, ponjem od 1. avgusta 1967 v rudniškem delu bivšega RŠC Velenje in nato vse do upokojitve pri jamski mehanizaciji RLV.

Leta 1963 je opravil izpit za visoko kvalificiranega kovača, leta 1968 pa še izpit za jamskega montažnega in dežurnega ključavničarja. Veliko je sodeloval tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Suzana Zupan

VABILO

na ogled jugoslovanskega prvenstva v latinskoameriških plesih, ki bo potekalo v soboto, 18. marca, v Rdeči dvorani v Titovem Velenju; en del se bo začel ob 15. uri in en del ob 20. uri.

Vstopnina za del prvenstva, ki se bo začel ob 15. uri, je 5 000 dinarjev, za del prvenstva, ki se bo začel ob 20. uri, pa za delavce našega kombinata za sedišče 7 500 dinarjev in stojišče 5 000 dinarjev.

Delavci našega kombinata lahko vstopnice kupite:

- delavci RLV v recepciji upravne zgradbe RLV v Novih Prelogah (NOP),
- delavci TE Šoštanj pri kulturnih animatorjih v TE Šoštanj,
- delavci ESO pri Nadi Fedran,
- delavci Sipaka pri Tatjani Knez,
- delavci Tiskarne pri Ani Ojsteršek,
- delavci drugih delov kombinata pa pri Lojzki Rihtaršič v DSSS REK. /T.H./

Poslano sporočilo 24. februarja 1989 iz našega rudnika

Predsedniku predsedstva
centralnega komiteja ZKS
Milanu Kučanu!

Na današnji seji predstavnikov samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij ter poslovnega odbora delovne organizacije Rudnik lignita Velenje smo obravnavali razmere na Kosovu, zlasti z vidika kritičnega življenjskega položaja naših stanovskih tovarišev v rudniku Stari trg.

Tovariš Kučan, prosimo vas, da s svojim ugledom in politično pronicljivostjo storite vse, da preprečite nadaljnjo uporabo skrajnih sredstev, za katera so se - najbrž ne brez utemeljnih vzrokov - odločili rudarji v tem rudniku in s katerimi grozijo legitimni predstavniki državne oblasti.

Povedati vam moramo, da smo globoko pretreseni zaradi izbire poti, po kateri so naši kosovski stanovski tovariši krenili v bitko za doseg svojih ciljev, in da odločno nasprotujemo ustvarjanju vsakršnih razmer, ki človeka, vajenega sicer vsega hudega, silijo v samouničenje na tak način.

Prepričani smo, da v teh razmerah lahko sprevidite tudi našo stisko, ki jo nasproti uresničenju bolj odločnih, radikalnih ukrepov ustvarja mnogonacionalna sestava našega kolektiva na eni strani, na drugi pa naša načelna opredelitev, da je treba vse probleme reševati znotraj sistema pristojnih institucij.

Vendar spričo vizualnih posnetkov v sinočnji televizijski oddaji postajamo vse bolj skeptični glede objektivnih možnosti v kosovskih razmerah za razreševanje nakopičenih problemov na tak način, ki se velenjskim rudarjem zdi sam po sebi umeven.

Tovariš Kučan, nazadnje bi vam radi povedali, da vam izrekamo podporo za vsako dejanje, ki ga boste storili za razplet, ki bi starotrske rudarje odvrnil od vztrajanja pri sedanjem načinu izražanja svojih zahtev.

Pri tem lahko računate na vsakršno obliko pomoči, ki se vam bo zdela primerna in smo jo velenjski rudarji v teh razmerah sposobni dati.

S r e č n o !

Predsednik delavskega sveta RLV Drago Bizjak - Predsednik predsedstva konference osnovnih organizacij ZK RLV Bojan Škarja - Predsednik predsedstva konference osnovnih organizacij ZS RLV Jože Kožar - Predsednik koordinacijskega sveta ZSM RLV Bojan Voh - Predsednik KPO RLV Franc Avberšek

V torek, 28. februarja, je šest delavcev RLV, članov rudniške kolektorske sekcije, ki so tudi kvodajalci, v celjski bolnišnici darovalo kri za pomoč rudarjem v rudniku Stari trg na Kosovu.

Uredništvo

ŠPORT IN REKREACIJA

Iz letošnjega izletniškega programa planinskega društva Titovo Velenje - za leto 40-letnice društva!

S pohoda "160 Velenčanov na Triglav"-v soboto, 18. avgusta 1973!

16. aprila: Damlje - Socka, pohod po poti XIV. divizije (največja nadmorska višina 1014 metrov); - odhod (iz Titovega Velenja) ob 6. uri; vodnika Jože Kristan in Vojko Travner

23. aprila: Nanos - Ankaran, pohod po slovenski planinski transverzali (1248 metrov) - odhod ob 5. uri; vodnika: Roman Germadnik in Anica Germadnik.

7. maja: Šalek - Paški Kozjak, trimski pohod po šaleški planinski poti (1000 metrov) - odhod ob 7. uri; organizacija: propagandna komisija društva in Zveza telesnokulturnih organizacij Velenje

27. maja: izlet v Gorski kotar, v smeri Snježnik - Risnjak - Platak (1528 metrov) - odhod ob 5. uri; vodnika: Stane Jamnikar in Julijana Hočevar

18. junija: izlet v smeri Zasavje - Kum - Hrastnik (1219 metrov) - odhod (z vlakom) ob 6. uri; vodnika: Vikica Gračner in Majda Malovrh

22. in 23. junija: izlet v Kamniške Alpe, v smeri Okrešelj - Grintavec - Logarska dolina (2558 metrov) - odhod ob 5. uri; vodnika Roman in Anica Germadnik

18. - 20. avgusta: izlet po slovenski planinski transverzali, v smeri Krn - planina Razor - Črna prst (2210 metrov) - odhod ob 4. uri; vodniki: Julka Škorjanc, Irena Brložnik in Vojko Travner

10. septembra: izlet za dan planincev na planino Vogar (1050 metrov) - odhod ob 6. uri; vodniki: Vinko Malovrh, Julka Škorjanc in Vinko Očepek

16. septembra: pohod v smeri Karavanke - Kopa (2143 metrov) - odhod ob 5. uri; vodnik: Franc Ojsteršek

15. oktobra: izlet na kostanjev piknik (900 metrov) - odhod ob 7. uri; vod-

nik Andrej Kuzman in Edi Hriberšek

21. oktobra: izlet v NEZNANO (912 metrov) - odhod ob 15. uri; vodnika: Roman in Anica Germadnik

12. novembra: izlet po Levstikovi poti od Litiže do Čateža (699 metrov) - odhod ob 6. uri; vodnika: Julka Škorjanc in Matilda Andročec

19. novembra: izlet od gostilne Obirc pri Titovem Velenju v smeri Paški Kozjak - Huda luknja (1107 metrov) - odhod ob 7. uri; vodnika: Marjan Hrustl in Marjan Kubale

31. decembra: SILVESTROVANJE, nekje v nadmorski višini 800 metrov - odhod na njega ob 18. uri; organizator: propagandna komisija društva

- - -

Letos - v letu svoje 40-letnice - bo planinsko društvo (Titovo) Velenje poleg svojega bolj ali manj že tradicionalnega letnega programa društvenih izletov izvedlo še program posebnih, jubilejnih društvenih prireditev in akcij. Ta program med drugim predvideva organizacijo planinske šole in planinskega tabora za učence iz velenjskih šol, srečanja mladih planincev na Paškem Kozjaku v počastitev 40-letnice društva, nagradnega tekmovanja v številu opravljenih pohodov na Paški Kozjak za počastitev 40-letnice društva, obnovo markacij na šaleški planinski poti in na poti XIV. divizije skozi kraje v naši občini in krajih krog nje, prireditev razstave fotografij v izloži društvene pisarne v Titovem Velenju s planinskimi motivi, evidentiranje članov društva, ki so prehodili slovensko planinsko transverzalo, organizacijo kulturno-zabavne prireditve

na Paškem Kozjaku (v sodelovanju z domačini na Paškem Kozjaku) v počastitev 40-letnice društva in 8. oktobra - praznika naše občine, srečanja (v koči na Paškem Kozjaku) gospodarjev postojank na šaleški planinski poti in poti XIV. divizije po naših krajih, slikarske kolonije (slikarjev neprofesionalcev) na Paškem Kozjaku in po njej razstave v njej ustvarjenih del, izdajo biltena, če bo mogoče, tudi spominske značke in organizacijo posebnega posveta pa srečanja s pobratenimi planinci iz Sarajeva ob 40-letnici društva.

Prav gotovo se bo društvo še posebej potrudilo pri organizaciji osrednje proslave svoje 40-letnice, ki bo 13. oktobra, predvidoma v Titovem Velenju, in na katero že sedaj vabi tudi nečlane planinskega društva Titovo Velenje in Planinske zveze Slovenije sploh.

Še nekaj (običajnih) napotkov za udeležbo na planinskih izletih

Odločajte se za izlete, primerne vašim telesnim in psihičnim zmogljivostim.

Na poteh po planinskem in gorskem svetu bodite previdni, imejte s seboj osebne dokumente in upoštevajte navodila in nasvete vodnikov planinskih izletov in sploh bolj izkušenih planincev.

Za planinarjenje morate imeti primerno opremo na sebi in v nahrbtniku; v njem naj ima vsak planinec rezervno perilo, dežni plašč in tudi dežnik pa komplet prve pomoči ter nekaj popotnice.

Pri planinarjenju vedno lahko s pridom uporabite tudi primerni zemljevid in planinski priročnik za gorski in planinski svet, po katerem hodite, pa tudi fotoaparati in daljnogled.

Pred napornejšimi potmi v gore in planine telesno neurtrenjeni pojdite prej na nekaj krajših izletov v naravo.

Za izlete, ki jih prireja planinsko društvo Titovo Velenje, se lahko prijavite v pisarni društva, locirani v Šaleški 18 v Titovem Velenju in redno odprti vsak torek in četrtek od 17. do 19. ure.

Ob prijavljanju je treba plačati prispevek za udeležbo na izletu.

Če se izleta, za katerega ste se prijavili, ne udeležite, vplačanega denarja za udeležbo na njem ne dobite povrnjene, temveč ostane društvu.

Dežurni v društveni pisarni sprejemajo prijave za posamezne izlete, ki vključujejo prevoz z avtobusom, dokler je še kakšen prost sedež na avtobusu.

Zaradi slabega vremena se lahko prvotni program posameznega društvenega izleta spremeni.

In še to!

Vešči pisanja in fotografiranja, pišite in pošiljajte prispevke s poti po gorah in planinah uredništvu lokalnih časopisov in uredništvu Planinskega vestnika; to lahko storite posredno - prek društvene pisarne planinskega društva Titovo Velenje./Uredništvo/

OGLAS

Kupim karamboliran JUGO.
INFORMACIJE: prek telefona (063) 855-231
interna številka 349 - vsak delovni dan
dopolodne.

Srečno!